

Előfizetési árak:
 Egy évre 5 frt — kr.
 Fél évre 2 frt 50 kr.
 Negyed évre 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:
 Kurcpart-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve
 a lap egy oldala 18 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.
 Hirdetések Stark Nándor könyvkereskedésében is felvételnek.
Nyilttér-ben
 minden egyes sor közlése 30 kr. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtnak el.
 Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen hetenként háromszor:
 vasárnap, kedden és pénteken reggel.
 Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
 SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtnak helyben:
 Stark Nándor és Dező Sándor könyvkereskedésében.
 Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

A szentes-vásárhelyi vasut.

Sokszor volt már ez az ügy e lap hasábjain megvitatva; de abból a szempontból, melyből én akarom, még nem volt a kérdés felvetve. S miután e lap mult számából olvasom, hogy gróf Bethlen Márkus legközelebb értekezletet tart ezen tárgyban, sőt elő fogja terjeszteni a vasutépítési terveket is, így nemcsak időszerűnek; de feltétlen szükségesnek is látom ezt a vasutügyet azon szempontból is megvilágítani, mely — szerintem — leghibiztosabban dönt ez ügy felett teljes sikerrel.

Élénk emlékemben van, hogy mikor a mult őszi megyei közgyűlésen egyik megyei képviselő (Éppen lapunk szerkesztője. Szerk.) azt a kérdést intézte vármegyénk alispánjához, hogy: mi van a szegvár—mindszenti műút építésével? Lesz-e abból valami? — akkor az alispán azt felelte, hogy a műút építésének ügye, a szentes—vásárhelyi vasut építésének kérdésével áll összefüggésben, ugyanarra, hogy mig ezen vasut sorsa el nem dől, addig érdemleges intézkedést nem óhajt látni a műút építése felett; mert vagy műút lesz, vagy vasut. Vagyis, ha a vasut kiépül, akkor elmarad a műút.

Ezt az álláspontot én akkor is konce-dáltam és ma is hozzájárulok. Hanem, ha hozzájárulok, hát teszem ezt azon felfogással, hogy miután a megye elvileg elhatározta, hogy kiépíti ezt az utat, tehát ha elejti a vasutért a műút építést a vármegye, akkor vegye fel a vasutépítés ügyét ő, s járuljon hozzá oly arányban, mint a műúthoz járult volna. Vagy ha ily mértékben nem járul is; mert hiszen a megyei képviselők között legközelebb kiosztott műszaki leírás szerint, ha a legolcsóbb tervezet alapján épülne is a műút, ez 424 ezer frtba kerülne, tehát ily hozzájárulást senki nem kíván a vármegyétől; de ezen összeg keretén belül járuljon a vasut létesítéséhez oly összeggel, mely lehetővé teszi messzebb terjedő huza-vona nélkül, e vasutnak kiépítését. Ezt annyival inkább megteheti a vármegye; mert hiszen az a közmunka-alap ugyis legnagyobb részben Szentes, Szegvár és Mindszent által van dotálva, s így egy olyan vasutnak létesítése, mely ezen érdekelt-ség közlekedési és forgalmi érdekét van hivatva kiszolgálni, a lehető legnagyobb áldozatot méltán igényli, sőt joggal követeli a vármegyétől.

Csak legközelebb olvastam ez újságból, hogy a mindszentiekből bizonyos önzést látnának abban, ha Szentes lépne a vasutépítés élére és pedig akként, hogy ő építené ki a vasutat,

s a hozzájárulásokért törzsrészcnynt adna az érdekelteknek.

Hát jól van. Építse gróf Bethlen Márkus; de miután ez csak úgy fog sikerülni, ha az érdekeltek fizetik a vasutépítési költséget, hát szavazzon meg minden érdekelt amit megszavazhat, várjuk meg az állami hozzájárulást és azután, ami még hiányzik az építési tőkéből, azt fedezze a vármegye.

Ezt a vármegye annyival is inkább megteheti; mert a legközelebb életbe lépő közmunka törvény alapján tetemesen emelkedni fog a közmunka-pénztár bevétele, s mert az az összeg, melyet ezen vasut építésére fordít a vármegye, ugyis visszatérül a vasut forgalmából. S legfelebb csak az első két-három évben lesz némi veszteség.

Legyen tehát a vármegye az építés fő-faktora.

Egy megyei képviselő.

*

Mi hozzájárulunk e fölfogáshoz, s csak azt jegyezzük meg, hogy lapunk hasonló értelembe cikkezett ez ügyben az ősszel.

A Csongrádmegyei Hitelszövetkezet

mult évi üzletforgalmát az igazgatóság a következő jelentésben tárja fel a részvényesek előtt:

„Eltekintve azon kedvezőtlen üzleti állapottól, mely különösen abban nyilvánult, hogy a visszleszámitolási hitel nyújtással foglalkozó pénzüintézetek — ez év folyamán is — kényszerítve érezték magukat e kölcsön kamatláb felemelésére, mely körülmény egy kezdő és hitelt igénylő intézetnek üzleti viszonyára erős behatással van, bár intézetünk, ugy saját hitelének igénybe vételénél, mint az általa nyújtott hitel mérvének megszabásánál is, egyforma óvatosságot gyakorolt;

eltekintve attól, hogy intézetünk még az 1887. évben 7¹/₂, illetve 7⁰/₁₀₀-tólira leszállított kölcsön kamatlábat — ez év folyamán is — változatlanul fenn-tartotta;

eltekintve attól, hogy az intézet tisztviselőinek az alakulás alkalmával tulszerény összegben megállapított javadalmazását, az igazgatóság már ez évben szükségesnek tartotta feljebb emelni; mindazonáltal ugy üzleti forgalom, vaintlam a nyeresemény tekintetében megnyugtató eredménnyel zártuk le számadásainkat.

Alapszabályaink 11. §-a értelmében még az 1887. év utolsó hónapjaiban megkezdők az 1888—1893. évekre terjedő II. évcsoporthoz a részlet aláírások jegyzését, melynek eredménye 362 részlet volt, de melyből 23 darab részletre befizetés nem történvén, a jegyzett részletek számát 339-el zártuk.

Részlet-állományunk következőleg alakult az év folyamán.

Mult év zártával volt az I-ső évcsoportban	1548 részlet.
Ebből az év folyamán kitöröltetett	269
Liquidáltatott	30
Maradt	1249 részlet.

Ehhez számítva a mult évben törölt és az év folyamán ujra be-lépett 9 részlet,

van az 1888. év végén tényleg 1258 részlet.
 A II. évcsoport volt 339 részlet; ebből az év folyamán kitöröltetett 50; liquidáltott 2; összesen 52 részlet.
 Maradt az 1888. év végén tényleg 287

Az összes részletállomány tehát 1545

Forgalmunk főbb tételeiben — a mult évi for-galmához hasonlítva, a következő:

I.

Pénztári forgalom:

1887. év végével volt	334044.84
1888. év végével van	905804.36
Emelkedett	571759.52

II.

Részletét forgalom:

1887. év végével volt	34966.—
1888. év végével van	43075.50
Emelkedett	9109.50

III.

Takarékbetét forgalom:

1887. év végével volt	48243.97
1888. év végével van	19887.17
Apadt	28356.80

IV.

Váltó forgalom:

1887. év végével volt	181255.01
1888. év végével van	577122.73
Emelkedett	395767.72

V.

Visszleszámitolási forgalom:

1887. év végével volt	50229.56
1888. év végével van	198111.56
Emelkedett	147913.—

VI.

Előleg forgalom:

1887. év végével volt	1255.—
1888. év végével van	3118.90
Emelkedett	1863.90

VII.

Kötvény forgalom:

1887. év végével volt	280.—
1888. év végével van	955.—
Emelkedett	675.—

VIII.

Nyeresemény volt 1887. évben	490.25
1888. év végével van	2046.63
Emelkedett	1556.38

A folyó évben mutatkozó 2046 frt 63 kr. nye-reményt következő módon javasoljuk felosztani:

Az alapszabályok 46. §-a értelmében az igazgató, igazgatóság, felügyelő bi-zottság és tisztii jutalékba 25% 511.65

I. évcsoport alaptőkéjéhez csatolandó 1258 részlet után 1 frt 12 kr-ával 1408.96

II. évcsoport alaptőkéjéhez csato-landó 127 részlet után 40 kr-ával 114.80

A következő év nyereseményszámlája javára előirandó 11.22

Összesen 2046.63

Az így felosztott nyereseménnyel együtt, az I. évcsoport alaptőkéje 1258 részlet után lesz:

1887. évi betét	23—
1887. évi nyereség	—31
1888. évi betét	26—
1888. évi nyereség	1-12
Összesen	50-43
számitva egy részletre	63440-94
II. évszoport alaptőkéje, 287 részlet után:	
1888. évi betét	26—
1888. évi nyereség	—40
Összesen	26 40
számitva egy részletre	7576-80
Összesen	71017-74

Veszteség ez évben sem érte intézetünket, bár két darab s összesen 145 frt értékű váltónk maradt per alatt; de az adós felek vagyona teljesen biztosítja követelésünket.*

Az életbiztosítás a magasabb körökben.

Az életbiztosítás jelentősége és haszna iránt a legtevesebb nézetek vannak forgalomban Európában és ez az oka, hogy a biztosítási üzlet ezen ága még mindig nem fejlődött ki csak megközelítőleg is annyira, a mennyire azt megérdemelné. Így különösen a legmagasabb vagy leggazdagabb körökben merőn fölösleges fényűzésnek látszanak az életbiztosítást tekinteni, abból a hamis álláspontból indulván ki, hogy az életbiztosítás csak olyan embernek való, a ki úgy sem hagy hátra vagyont maga után, s a kinek ily uton kell gondoskodnia hátrahagyottjairól. Pedig senki sem tudná előre megmondani, hogy mint gazdag ember fog-e meghalni, vagy hogy a hátrahagyott vagyon elegendő lesz-e a megfelelő módon kiegyenlíteni a család megszokott igényeit.

E felfogásnak aztán az a sajnos következménye is van, hogy az életbiztosítás üdvös cselekedetére épen azok részéről hiányzik az impulzus, a kik után a nagy közönség indulni szokott, s a kiknek jó vagy rossz szokásait és példait rendszerint követésre méltóknak tekinti a társadalom zöme. Igaz, hogy az efféle ügyeket rendszerint titokban tartják az érdekeltek, mindazonáltal elég ok van feltenni, hogy az életbiztosítottak statisztikájából hiányzanak azok az elemek, melyek közreműködése e téren is igen üdvös volna.

Néhány példát — sajnos csak kivételként — mégis felhozhatunk, melyek bizonyítják, hogy az életbiztosítás oly körökre is kiterjed, a hol azokat alig keresnők.

Az első király, a ki életét biztosította, IV. György, Anglia uralkodója volt. Beszéli, hogy hitelezői szo-

ritották reá, a kiknek kétszeres okuk volt örködni e „drága” élet fölött. S ekkép a király, a kiről pazarló életmódot jegyeztek fel a történetírók, 12 millió frt erejéig biztosította magát azon esetre, hogy halálával ki nem fizetett adósságokat hagyjon hátra.

Victoria királynőről is gyantják, hogy a biztosítottak sorában van, ellenben fiáról, a walesi hercegről egész határozottan tudják, hogy házassága alkalmával nevének javára, jelentékeny biztosítási ügyletet kötött és ezt tette nemcsak dicséretre méltó elővigyázatból, hanem azért is, hogy kövesse az angol szokást, mely e gondoskodást minden gentleman férjnek kötelességévé teszi.

Eugenia császárné, a második császárság virágkorában jótékony célokra szolgáló életbiztosítást kötött és ezzel valóban királyi példát nyújtott a biztosítás humanitárius felhasználására. Károly román király is, azóta elhunyt leánykáját biztosította egy bécsi társaságnál és Milán királyról is olvasható volt nemrég, hogy angol és francia társaságok az ő biztosítási ajánlatát nem merték elfogadni. — O'Connell, a híres írországi agitator, pazarló természetű volt, hanem azért a népe által neki adományozott évi járadék egy részét életbiztosításra fordította, mi által családjának fényes örökséget biztosított. — Hostings márkai az örökösének hátrahagyott vagyont életbiztosítás által 3 millió frankra emelte. — Walter Scott életbiztosítási kötvényét megtalálták a nagy író ereklyéi között, 2000 fontról szól és 1824. dec. haváról van kelteve. A kitűnő regényíró, a ki tudvalevőleg egész vagyonát elvesztette, a nyomoruság napjaiban sem mulasztotta el lefizetni a díjakat, s így sikerült leánya részére megmenteni a létfenntartás biztosítékait. — Beust gróf kitűnő családapának is mutatta magát; ezt bizonyítják a különféle német és angol biztosító társaságokkal kötött ügyletei, melyek halála után 40000 márkát eredményeztek hátrahagyottai részére.

Amerikában, a gyakorlati gondolkozás hazájában, általában nem mutatkozik oly aristokratikus felfogás az életbiztosítás iránt, mint Európában. Ennek legjobb tanúságát az amerikai életbiztosítási társulatok üzletének óriási föllendülése nyújtja. Ott a gazdag épp úgy meg van győződve az életbiztosítás hasznosságáról, mint a kevésbé gazdag. Csak nemrég közölte egy amerikai lap, hogy egy philadelphiai milliomos: John Wanamaker, végre elérte azt a becsvágyát, hogy életét egy millió dollárra biztosította. Három társaságnál Wanamaker egyenkint 100,000 dollárral van biztosítva; 39 társaság van érdekelve az ő személyéhez fűzött kockázatban. Igaz azonban az is, hogy Wanamaker 60000 dollárt fizet évenként biztosítási díjakban. — Egy másik philadelphiai polgár: Stettson kalapgyáros életbiztosítási összege 750,000 dollár és nem messze marad mögötte Diston életbiztosítása szintén Philadelphian.

Csakhogy ezek amerikai viszonyok! Nos, Amerika már annyi üdvös eszmét vett át a vén Európától, hogy annak sem válnék szegényére, ha viszont egyszer onnan kölcsönözne ki egy-egy magot, főleg, ha az egészséges és hasznot ígérő. P—i U—ó.

Politikai hírek.

— **A véderőtörvény** ellen a hazai egyetemi ifjuság részéről f. hó 27-én Budapesten országos tüntetés lesz. E mozgalom, melynek élén Polónyi Géza országgyűlési képviselő áll, a budapesti egyetemi ifjuság köréből indult ki, s most már az ország összes főiskoláira kiterjedt. Az egyetemi ifjuságnak, mint amely politikailag nem folyhat be arra, hogy a reá nézve sérelmes javaslat törvényerőre ne emelkedjék, e tüntetés által nincs más célja, mint egy nagy, az egész ország főiskoláinak küldöttjeiből s a budapesti összes egyetemi ifjaktól álló nagy gyűlésen tiltakozást fejezni ki a törvényjavaslatban lerakott elvek ellen; s egyszersmind hazafias elismerését és háláját fejezni ki a magyar parlament azon kiváló férfiai iránt, kik e törvényjavaslat tárgyalásánál a magyar intelligens ifjak érdekében felemelték szavokat a törvényjavaslatban az önkéntesekre és a véderőtörvény határidejére vonatkozó szakaszok ellen. Az ifjuság fátylasmennel fogja megtisztelni a kiténtetendő országgyűlési képviselőket.

— **Az ideai sorozás**, mint a Bud. Corr. írja, már az új véderőtörvény alapján fog történni, az előállítás időpontja természetesen attól függ, hogy az új véderőjavaslat mikor kerül szentesítés alá? — Magyarország az idén az új véderőtörvény értelmében az 1868., 1867., 1866. és 1865-iki, Ausztriában pedig az 1868., 1867. és 1866-iki évfolyamok kerülnek sorozás alá.

Helyi és megyei hírek.

— **Elhalasztott tanácskozás.** A szentesvársárhelyi vasút kiépítése ügyében — mint ezt lapunk múlt számában írtuk — gróf Bethlen Márkus a mai napra Csongrádvármegye székházához tanácskozást

A „SZENTESI LAP” TÁRCÁJA.

A Bodrogi familia.

— Beszély a népéletből. — 11. közl.

Írta: ZOMBORY GYULA.

Falu helyen az emberek napirendjében a legcsekélyebb esemény képes változást előidézni. Esküvő, temetés, valakinek hirtelen történt halála, egy katona hazaérkezése, egy idegen tolonc látása, sőt a dobszó mellett történt hirdetések meghallgatása is kiállítja folytatott munkájából a parasztembert, s ilyenkor rendszeren a korcsmában fejezi be a napot; mert ott van alkalma találkozni másokkal, kikkel véleményt cserélhet.

S ezen ne csodálkozzunk. Hol a mindennapi események közé csak hébe-korba vegyül egy-egy szokatlanabb dolog, ott minden ilyen legkisebb újság nagyobb érdeklésre talál, mint a város zajában, hol az emberek szórakoztatására gyárszámra készülnek a meglepetések. — Azért nagyobb itt a közöny, mint amott.

A fenn elbeszéltem temetés után is megnépesült a korcsma udvara.

Több első gazda, a presbyterek közül is néhányan, összegyülekeztek a durván ácsolt asztal mellett s szívták magukba az igazságot liter számra.

Szóba hozták a Bodrogi familia megbomlását is. Volt, a ki az apának; volt, a ki a gyermekeknek fogta pártját. Legtöbbje azonban kárörvendve beszélt az egészről; mert ebben a tekintetben a falusi nép is lépést tart a városival. Szeret nevetni a más baján, mint a hogy embertől hiába is várna mást valaki. Ebben mutatkozik gyarlóságunk, létünk mulandó volta.

A mint javában járta a szó és a pohár, egyszerre nagyot csattant az udvar kiskapuja s Imre rohant be azon sötét, vad kifejezéssel arcán.

— Bort! — kiáltá s azzal észre véve a poharazó gazdákat, utána mondá: Jó estét!

— Adjon Isten öcsém! — fogadtak kivétel nélkül, s akadt olyan is, a ki borával kínálta meg.

Imre egy elfogadott tele üveget egyetlen hajtással fenéig üritett.

— Most Isten kegyelmezzel! — kiáltá s mint az üldözött, vágott neki egyenesen a gazon udvarnak, keresztül kerten, szántóföldeken, gyors lépteit a dombtetőn sötétlő temetőnek irányozva.

Bűnöm sem volt, van most már az is, — mormogta magában, — jó leszek zsványynak! — s azzal eltűnt a temetőt szegélyező cserjésben.

Az ivók összenéztek.

— Megy az anyja sírjához imádkozni, — jegyezte meg valamelyik.

Igaza is volt; oda ment Imre a frissen hányt sirhalomhoz, ráborult a sötét fejfára s ott zokogott hosszan, keservesen.

Édes anyját . . . feldult életét . . . boldogtalan szerelmét siratta együtt, egyszerre.

Jaj, de fájhatott is neki az a kicsiny szív!

— — — — —

Jaj! jaj, teremő egy Isten! — kiabált végig a falun egy vén asszony, összecsapkodva aszott tenyereit, s mikor a korcsma elé ért, csak betámolygott annak udvarára, egyenesen az ivók felé tartva.

— Mi baj Rádicsné? — kérdék egyszerre vagy tizen.

— Óh! Hallottak-e ilyet kegyelmezzel? A borbélyt Deli Mancinál agyonütötték, de még mozog!

— Agyonütötték, de még mozog?! — ismétlék mindnyájan borzalommal s felugrálva helyeikről, egybe körülvették az élő hírharangot.

— Kicsoda? — kérdék.

— Vajda Lacit látták a házból kifutni, — sipákolta a némbor.

E percben lépett közéjük Laci, a gyors menéstől is, az izgalomtól is lehegve. — Jó estét kívánt, azután hirtelen körülhordozva szemeit, meglepetten kérdezé:

— Nincs itt Bodrogi Imre?

— Most volt itt, — válaszolának, — de kicsapott egyenesen a temetőnek!

— Megyek utána Jó éjszakát! — mondá Laci, indulni akarván; de a presbyterek egyike, mintegy önkénytelenül, megfogta kezét s visszatartotta.

— De Laci öcsém! . . . — szólt.

— Mit akar kend? — kérdé az.

— Fogják meg azt a legényt! — hangzék egy szigorú parancsszó a kapuból s két fegyvernek csillogása csendőrök közeledését jelezte.

— Engem?! — kérdé Laci minden ijedelem nélkül.

— Magát! — felelt az odalépő csendőr, Lacit karonragadva.

— Miért? — kiáltá a megtámadott, most már nemével a haragnak.

— Mert gyilkolt! — lön a válasz.

— Gyilkolt?! — mormolák a jelenvoltak, s a közel állók félve vonultak odább a helytől, hol Laci állott.

Borzalmas dolog is az, egy levegőt szivni olyan emberrel, a kire azt mondják, hogy gyilkolt!

(Folytatása következik.)

hívott egybe; ez a tanácskozás azonban — mint lapunk zártakor értesülünk, — bizonytalan időre elhalasztatott; mert gróf Bethlen váratlanul beteg lett Bécsben, s így személyesen nem vehetett volna részt a tanácskozáson.

— **A kaszinónak** f. hó 20-ára egybehívott tisztújító közgyűlése, mivel a tagok az alapszabályban előírt számban nem jelentek meg, nem volt megtartható, s így a közgyűlés f. évi február 3-án lesz megtartva, tekintettel a megjelenendő tagok számára.

— **Népes értekezlet** volt f. hó 20-án délután a presbyterválasztás tárgyában Babós Sándor házában, hol az értekezlet főgondnokul Kristó Nagy István személyében, presbyterekül pedig a következő névsorban állapodott meg: Ruzs-Molnár János, Sima Ferenc, Balogh János, Soós Ferenc, Babós János, Pólya Ferenc, Vajda János ifj. Berényi Ferenc, id. Sarkadi Nagy Mihály, Nagy Imre, Pardi Sámuel, Bartha István, ifj. Bartha János és Udvardy Sándor.

— **A szegedi pénzügyigazgatóság** az italmérséssel foglalkozók, továbbá a regále tulajdonosok és bérlők figyelmébe ajánlás végett, azon figyelmeztetést küldte be lapunkhoz, hogy az illetők, jogaiknak érvényesítése, céljából saját érdekükben figyelmeztetnek a hivatalos lap (Budapesti Közlöny) f. évi 13-ik számában a pénzügyminiszterium által közzétett és valamennyi városi és községi előljárásnál betekinthető hirdetmény tartalmára, különösen pedig az abban kitűzött határidőre, nehogy annak elmulasztásával önmaguknak joghátrányt okozzanak. Részünkről eszközöljük ezt a figyelmeztetést, ebből azonban a nagy közönség saját érdekéből nem igen tud meg semmit, ha csak a városi hatóság az adózó lakosság érdekében a kérdéses hirdetményt lapok útján szélesebb körben közzétudomásra nem hozza.

— **Három testvér esküvője.** A Dóczy testvérek esküvője holnap, szerdán délután 2 órakor lesz a ref. templomban. Dóczy Imre Farkas Klárikát, Dóczy Sándor Nóbik Mariskát és Dóczy József Molnár Juliskát vezeti oltárhoz. Esküvő után a három násznép a csizmadia céhházhoz vonul barátságos lakomára.

— **Tombolás táncmulatság.** A szentesi iparos ifjak képző és segélyező egylete f. évi február 16-án, a nagyvendéglő termeiben tombolajátékkal egybekötött táncmulatságot rendez.

— **A „Pletykáról”** tartott felolvasást f. hó 20-án este a 48-as népkörben Beszédes István. A szép számú közönség tetszéssel fogadta az érdekes felolvasást.

— **„Védírata”** című rőpirat érkezett több ezer példányban a tegnapi postán, melyben Sz. Kovács Pál az ellene Szentes város hatósága által folyamatba tett sikkasztási bünpörrel szemben igazolni igyekszik magát, hogy az eltűnt 2370 frt piaci helypénzt ő nem sikkasztotta el. E védíratra mi bővebben reflektálni nem kívánunk, azt a kérdést azonban mi is és egész Szentes város közönsége egy millió védírral szemben is fenntartjuk, hogy ha Kovács Pál nem sikkasztotta el a pénzt, hát hova lett????

— **Jezsuiták** praedikálnak most Hód-Mező-Vásárhelyen, s mint hírlik, onnan Szentesre jönnek. Ez utazó hitszónokok azt mondják, hogy ők Rómából jöttek és a pápának a küldöttei. Számszerint öten vannak és van köztük egy *Flódung* nevű jezsuita, ki jeles szónok és praedicatoriájával elragadja hallgatóit. Vásárhelyen minden hitfelekezetbeliek tödülnek a szónokot hallgatni.

— **Tömörkény,** Mindszent községének tisztán-inneni pusztaja, külön községgé akar alakulni. — A pusztá birtokosai dr. Holló Lajos, félegyházi követ vezérlete mellett indítottak mozgalmat e tárgyban, s mint halljuk, eziránt már be is adták kérvényüket. — Nem tudjuk, hogy az illetékes hatóságok miként gondolkoznak e mozgalom érdeméről, mi azonban teljes erővel küzdeni fogunk e különválási törekvés ellen; mert ez Mindszentnek, megyénk ez előre törekvő községének haladását, fejlődését vágná be. — Csongrádvármegyének nagyobb érdeke van abban, hogy legyen benne egy vagyonos, a fejlődés minden eleméntumával bíró Mindszent község, mint egy szegény, tehetetlen Mindszent, s egy még tehetetlenebb Tömörkény. E tárgyra egyébiránt még visszatérünk.

— **Hű és tartós házastársnak** bizonyította magát Orosz Anna szentesi lakosnő is, ki Vass Mihály csizmadiamesterrel nazarénus-házasságra lépett és 24 órai boldog együttélés után, 55 frttal kedves életpárjától tovább állt. Mint a rendőrségnek sikerült kinyomozni, Anna asszony a szökés után Szerencse Antal szerencsételtet élettársává, s vele együtt indult kéjutazásra; de hogy a rendőrséget távra vezesse, az egyik P.-Kengyelen, másik P.-Tenyőn lépett le a kis kávépörkölőről, természetesen azon elhatározással, hogy azt a távolságot, mit a gőzös ejtett köztük, gyalogsorban minél hamarabb kiegyenlítsék. A rendőrség ennyit már tud róluk, de hogy Vass Mihály uram 55 frtja mikor kerül meg, azt még mi sem tudjuk.

Hírek a szomszédból.

— **A civilizálódó Andrások.** A szegedi főkapitány merész reformokat fogantatott: civilizálni akarja a rendőrlégénységet. Egyelőre abból áll a civilizáció, hogy megtanítják az Andrásokat vorschritsmässig öltözködni. A főkapitány maga csinált erre szabályzatot, melyben nagy dolgok vannak. A rendőrnek tisztán meg kell mosakodni, sőt beretválnak is. Hosszu haját nem szabad viselni. Ezzel letűnik a zsiros gal-lerek korszaka. A körmeiket tisztán kell tartani mindenféle tekintetben. Bottal nem szabad járni. Civil gunyadarabot föl-venni tilos. Szóval, vége az ősi állapotoknak. — Ez a reform a mi Andrásainknál is elkélne.

— **Koporsóban született.** Borzalmas eset történt Mezőkovácshaza csanádmezei községben. Egy szép fiatal parasztnyecske, a ki várandós volt, meghalt, mielőtt a gyermeke megszületett volna. El is temették; de mivel híre terjedt, hogy az asszony csak álhalott volt, a megyei főorvos rendeletére ki-ásták sírjából. Mikor a koporsót fölnyitották, kitűnt, hogy a gyermek a koporsóban megszületett. A baba ellen, ki a szerencsétlen asszony mellett volt, meg-indították a vizsgálatot; az ő könnyelműsége az oka a borzalmas szerencsétlenségnek, mert annak idején nem hívott orvost az asszonyhoz.

Hazánk és a főváros.

— **Képentörült Jack.** Egy Jack-jelölt megjárta Nagyváradon. Nagy volt a pánik a kolozsvári utcán, hogy a londoni asszonygyilkos világhírű utájában pár napi vendégszerelésre odaérkezett. A gyanakvó hölgyek naphosszat nem mertek még az utcára sem kimenni és ha mégis kimentek, félve tekintettek körül és minden rut emberben Jackot, a hasfölmetszőt vélték látni. Ezt a pánikot egy meglehetősen marconarcu suszterinas fölhasználta és tréfacsinálás céljából, bicskával kezében, esténként az utcára álldogált ki s a jövődő nőket azzal rémitgette, hogy ő a Jack, a hasfölmetsző. A napokban egy délután a pseudo Jack, egy nőt látván közeledni, kiugrott rejtékelyéből és elkialította magát, hogy ő Jack, a hasfölmetsző. De a mi hölgyünk sem volt röst, úgy törülte képen a hasfölmetsző Jackot, hogy ez élete végéig megemlegeti a pofont, a mit a londoni hiénáért kapott.

Különfélék.

— **A chinai császárt** nem kevesebb, mint 426 egyén szolgálja udvarában. Van ugyanis 80 nevelőnője, 25 legyezőhordozója, 10 napernyőtartója, 30 orvosa és sebésze, 7 szakácsa, 23 cukrásza, 50 szolgálja, 50 öltöztetője, 75 csillagvizsgálója, 16 tanára és 60 papja.

— **Fenyegetés a föld alól.** Raliegth város lakói Éjszak-Amerikában tömegesen költözködnék ki. A földben ugyanis mindenütt nagy zajt hallanak, mintha valami zúgó patak vonulna ott el, — az utcákon a menők lába alatt a föld erősen dobog, a kocsi zaja egész menydörgésszerűen hangzik. Föld-rengést eddig nem éreztek ugyan; de attól tartanak, hogy az egész város elsüllyed, ugyanezért furásokat eszközölnek, hogy megtudják a zaj okát.

Apróságok.

Jó munkának idő kell.

Egy úr egy pár csizmát rendelt egy csizmadianál s jól a lelkére kötötte a mesternek, hogy hamarosan csinálja, mert nagy szüksége van rá. Két hónap eltelté után elmegy a megrendelő, hogy megsürgesse a csizma készítését. A mester egykedvűen hallgatta a megrendelő mérges kifakadásait. Kifakadásai koronájául azt mondotta, hogy: „Szégyen, gyalázat, hogy két hónap alatt sem bir egy pár csizmát megcsinálni. Talán nem tudja maizster ur, hogy az isten az egész világot 6 nap alatt teremtette?”

— Olyan is az — felelt a mester.

A jégpályán.

Fiatall hölgy (barátnőjéhez): Mégis csak kellemetlen dolog a jégen elesni.
Barátnő: No már az igaz, s kivált ha urak nincsennek jelen, célja sincs.

A módhatározó.

Tanító: Pista fiam, mondj nekem egy módhatározót!
Pista: A tanító urnak lyukas a könyöke, mög a nadrágja hátulja csupa fót!
Tanító: Hát aztán miért módhatározók ezek?
Pista: Azé, kéröm, mer azt mutatják, hogy a tanító urnak nincs jó módja.

Rapporton.

A kapitány egy közbakát, akinek a gombjai nem eléggé fényesek, kérdezi:
— Hogy hívják magát?
— Engem! — felelé a nem eléggé fényes gombu baka.
— Igenis magát!
— Engem!
— Ezer bomba és kartács! Tudni akarom, hogy hívják!

— Engem!
— Százezer bomba és millió kartács! Hát siket, vagy bolond ez az ember? — Örmester Kukac, hogy hívják ezt az embert?
— Engem János, — vitéz kapitány ur!

Hadgyakorlaton.

Százados: Hallja maga káplár, mit keres mindig a mar-kotányosnőnél?
Káplár: Bocsánat, százados ur, az a feleségem.
Százados: Furesa! Az örmester is azt mondja, hogy az az ő felesége.
Káplár (gondolkozva): Akkor talán mégis az örmes-teré lesz.

REGÉNY-CSARNOK.

A létra fokain.

— Francia regény. — 33-ik közl.

Az anya csendesen sirt; ő is elfojtotta fájdalmát. E két lény, kiket harminc éves közös élet oly szorosán fűzött egymáshoz, kölcsönösen eltökölta fájdalmát a másika elől; mindegyik azt remélte, hogy a másik nem fogja észre venni.

— Ne add néki vagyondod, — folytató az atya, — éhen hagyna meghalni, miután vagyondótló megfosztott. Tudja, hogy beteg vagyok, és még sem látogat meg.

Már régen kitétte a szűrűnk az ő lakásából, mert nem tartoztunk a társaság elég magas osztályához... Emlékszel a nagy ebédre. Nos! az még mindig a szívemet nyomja.

Pichot asszonyság megszorítá férje kezét; ő maga sem felelte el ezen első és borzasztó sértést.

— Te megértettél, — ismétlé határozottan, — nem akarom, hogy miatta megfoszd magad valamitől; nem érdemli meg.

— De hisz ő leányunk! — mondá fájdalomtelten az anya.

— Annal rosszabb ránk nézve, — felelé az apa, — és férje ügyetlen számár, ki orránál fogva vezetteti magát általa... Rossz vége lesz ennek, kedvesem. Szerencsére én már nem fogok élni, hogy megérjem.

Becsukta szemeit és néhány perc múlva elaludt. Felesége halkán sirt egész reggelig, érezvén, hogy mily igaz az, amit férje mondott!

XV.

— Ime itt van, Pichot asszonyság; nemde kedves? — mondá Bardet asszony egy májusi délután bemutatva menyét szomszédainak.

A két öreg örömmel mosolygott. Bizonyynal kedves volt a fiatal Bardet asszony, galamb-ártatlanságu arcával, nagy, kék szemeivel, apró gödröcskékkel telt kerek arcával, szöghajával és a fiatalság bájával.

Az özvegy anyai szeretetének minden sértését elfeledte, midőn menyé a vasuti kocsiából kilépve, suttopta fülébe:

— Mama, ugy-e mi nagyon fogjuk egymást szeretni?

És valóban, ki is neheztelhetett volna e bájos gyermekre? Felforgatta a házat, mielőtt észre lehetett volna venni; megcsókolta anyósát, hogy megcsiklandozza és vidám nevetése közben fehér fogait mutogatta; imádtá férjét és nyugodt, csaknem komoly lett; annyira tartott attól, hogy visszatetszést kell benne! Bardet asszony, az anya, bolondult utána.

Pichoték homályos és egyszerű szobája megifjodott e fiatal bájra, annyira, hogy egy perc alatt mindannyian felvidultak. Julien kissé megzavarodva azon lakás vizontláttára, melyben hajdan Adélinet szerette, előzékenyen mosolygott azon szívélyes fogadtatásra, melyben kis feleségét részesítették.

Ezen csuf és ünnepeyes karszékék előtt, ezen borzasztó ingaóra, ezen fütetlen kandalló mellett adta vissza hajdan Adeline-nek azon két, három levelet, melyet ez azon szerelem csalódásában írt neki, melyet ő nem is érzett. Mily régen történt mindez!

Szemeit fiatal feleségére emelvén, kinek hamiskodása könnyekig nevelteté meg az agastyánokat és édesanyját, akaratlanul összehasonlítá két szerelmét. Az egyik visszatetszítá őt, mert szegény volt, — pedig a lány sem volt valami gazdag, — azonban nála a dolyf pótolta ki azt, ami vagyonban hiányzott; a másik gazdag volt, és mindent néki adott,

a szeretett férfi lábaihoz vetette hozományát és önmagát s boldog volt, hogy kincseit elfogadják.

Felkelt és gyengéden megcsókolta felesége kezét, ki először megzavarodva elpirult, nevetni kezdett, és tiszta homlokát nyujtá feléje.

— Még eddig nem szoktam meg, hogy kezem megcsókolják, — mondá mentségeül, — azonban reméljük, hogy ez is megjön.

Ezen tavaszi jelenség által elbájolva, beszélgettek együtt, midőn egyszerre a csengetyű hallatszott.

A karosszékek ösztönszerűleg eltávolodtak egymástól, a beszélgetés halkabb lett, és minden felöltötte a hivatalos látogatás hideg jellegét. Adéline lépett be.

(Folytatása következik.)

Meghívás.

A SZEGVÁRI TAKARÉKPÉNZTÁR

1889. évi január hó 27-én d. e. 9 órakor saját bérelt helyiségében

évi rendes közgyűlést

tart, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívottnak.

Tárgysorozat:

1. Igazgatósági jelentés.
2. Zármerleg előterjesztése, a felügyelő bizottság jelentésével, nyeremény felosztása s a felmentvény megszavazása.
3. Két felügyelő bizottsági tag választása.
4. Költségeloirányzat s leltár bemutatása.
5. Tisztviselők fizetésének megállapítása.
6. Kérvények és indítványok tárgyalása, melyek a közgyűlést megelőzőleg nyolc nappal beadattak.
7. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes tag választása.

Szegvárt, 1889. jan. 6-án.

Sima Ferenc,
elnök.

Kivonat az alapszabályokból:

22. §. A közgyűlésen csak oly részvényes vehet részt, ki részvényének, vagy az erről szóló zálogjegyeinek az intézet hivatalában felmutatása mellett, igazolványát, a közgyűlés előtti nap d. e. 12 óráig már megszerezte s részvényeit a rendkívüli közgyűlés előtt legalább 15 nappal, a rendes közgyűlés előtt pedig 30 nappal, saját nevére jegyzetten átíratta.

23. §. A szavazati jog személyesen, vagy törvényesen meghatalmazott részvényes társ, kiskorúaknál pedig törvényes gyám által gyakoroltatik.

ZSOLDOS FERENC

gőzmalomtulajdonos vásárállási fatelepen

a porosz kőszénbányákkal való egyenes összeköttetés folytán, — a legfinomabb

POROSZ DARABOS SZEN
métermázsánként 1 frt 80 krért,
legfinomabb

POROSZ KOAKSZ
métermázsánként 2 frt 20 krért

kapható.

Meghívó

A „CSONGRÁDMEGYEI HITELSZÖVETKEZET”

1889. január 30-án d. e. 9 órakor Szentesen, saját helyiségében

(Sajtós-féle ház) tartandó

ÉVI

RENDES KÖZGYŰLÉSÉRE.

TÁRGYSOROZAT:

1. Zármerleg előterjesztése az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentésével.
 2. Elhalálozás és lemondás folytán üresedésbe jött igazgatósági helyeknek, az alapszabály 48. §-a értelmében való betöltése.
 3. Az alapszabály értelmében előterjesztett indítványok tárgyalása.
 4. Jegyzőkönyv hitelesítésére küldöttség nevezése.
- Szentes, 1889. január 9-én.

HALUS JÓZSEF,
elnök.

Jegyzet. Az eredeti zárszámadások a mai naptól január 30-ig — hivatalos órák alatt — az intézet helyiségében a részvényesek által megtekinthetők.

Bármely alkalomra LEGSZEBB EMLÉK EGY SZÉP FÉNYKÉP!

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miszerint

fényképészeti műtermemben,

mely a legkitűnőbb gépekkel van berendezve, a legfinomabb kidolgozásu, **visittől életnagyságu fényképek** készülnek.

Régi fényképeket megújítok, továbbá kis képekről akármilyen nagyobb fényképet vagy olajfestményeket is készítek. S miután dr. Kovács Jenő, országunk kitűnő vegyészének lemezeit használom, azon kitűnő helyzetben vagyok, hogy bármilyen ködös időben néhány pillanat alatt a legsikerültebb felvételt eszközölhetem.

==== Műtermem reggeli 9 órától délután 3 óráig kitűnően fűtve van. ====

Amerikai fényképek darabja 10 kr

A n. é. közönség látogatását kérve, maradtam alázatos szolgálója

Üzlethelyiség: özv. Seresnő-féle saját házában, dr. Reis ur lakásával szemben.

HEGEDŰS VILMOS,
fényképész.

N e m s z é d e l g é s !